

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.18/2024/8.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2024. év június hó 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A lőfegyverrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 10.B.36/2023/17. számú ítéletét Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében annyiban változtatja meg, hogy a kábítószer-kereskedelem büntette és az egészségügyi termék hamisításának büntette miatti felmentő rendelkezést mellőzi.

Az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottal szemben helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2023. október 27. napján kihirdetett 10.B.36/2023/17. számú ítéletében Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 325. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és aszerint minősülő lőszerral visszaélés büntetében és a Btk. 282. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a (2) bekezdése szerint minősülő bűnpártolás büntetében.

[2] Ezért őt halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és megállapította, hogy az I. r. vádlott a szabadságvesztés esetleges végrehajtása esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[3] A törvényszék az I. r. vádlottat az ellene a Btk. 176.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette és a Btk. 186.§ (1) bekezdés

d) pontjába ütköző és aszerint minősülő egészségügyi termék hamisításának büntette miatt emelt vád alól felmentette.

[4] Terhelt2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettében és a Btk. 186.§ (1) bekezdés d) pontjába ütköző és aszerint minősülő egészségügyi termék hamisításának büntettében.

[5] Ezért őt halmazati büntetésül 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg és megállapította, hogy a II.r. vádlott a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[6] Döntött az elkobzásról, az eljárás során lefoglalt dolgok esetében a lefoglalás megszüntetéséről és azok tulajdonjogáról, és az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[7] A kihirdetett ítélettel szemben az ügyész mindkét vádlott terhére, a II. r. vádlott tekintetében a büntetést súlyosításáért, az I. r. vádlott vonatkozásában a felmentéssel érintett bűncselekményekben a bűnösség megállapítása és a büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést. A II. r. vádlott teljes körben, védője eltérő jogi minősítésért, kábítószer-kereskedelem büntette helyett kábítószer birtoklás büntettének megállapításáért és az elkövetői alakzat bűnrészességre megváltoztatásáért fellebbezett.

[8] Az I. r. vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették.

[9] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.931/2023/3. számú fellebbezésében az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint a védelmi fellebbezések tartalmára figyelemmel a felülbírálat a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése alapján mindkét vádlottnál teljeskörű.

[10] A vádhatóság érvelése szerint a törvényszék az elsőfokon megismételt eljárása során a perrendi szabályokat és a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező határozatában adott szempontokat megtartva folytatta le a bizonyítást. Az ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, valamennyi bizonyítékot az eljárás anyagává tett. A bűnösségüket tagadó vádlottak védekezését elvetve mérlegeléssel állapította meg az ítélet történeti tényállását, amely nem tartalmaz megalapozatlansági hibát, hiányosságot és a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos indokolási kötelezettségének is eleget tett, így a megállapított tényállás a másodfokú eljárásban is irányadónak tekintendő.

[11] Megítélése szerint azonban tévedett az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott tekintetében a tudattartalom vizsgálatakor. Ha valaki annak tudatában adja bérbe a pincéjét, hogy ott nem legális dolgot tárolnak, akkor belenyugszik abba, hogy akár eladásra beszerezett kábítószer, vagy Magyarországon nem engedélyezett egészségügyi terméket is elhelyezhetnek, ezáltal illegális kereskedelemhez nyújt segítséget, így az I. r. vádlott eshetőleges szándéka a kábítószer-kereskedelem büntettében és az egészségügyi termék hamisításának büntettében bűnsegdként megállapítható.

[12] A vádhatóság megjegyezte, hogy a tettazonosság körében szükségtelen volt felmentő rendelkezés meghozatala, mert a törvényszék e vádbeli cselekményeket másként, bűnpártolás büntettként minősítette, azonban ennek minősített esete megállapításához a tényállásban fel kellett volna tüntetni a vagyoni haszonszerzésre utaló tény.

[13] Meglátása szerint a büntetések kiszabásakor az elsőfokú bíróság helytállóan tárta fel a bűnösségi körülményeket, azonban azokat nem a tényleges súlyuk szerint értékelte. A helyes minősítésre figyelemmel az I. r. vádlottal szemben további súlyosító körülmény a kettőnél több bűncselekmény halmazata és a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elszaporodottsága, ugyanakkor enyhítő körülmény a részbeni bűnsegédi elkövetés. A súlyosabb minősítés mellett a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés nem alkalmas a büntetés céljának elérésére, ezért a szabadságvesztést legalább a halmazati büntetés minimumát közelítő tartamra indokolt súlyosítani, és ahhoz igazodó közügyektől eltiltást szükséges alkalmazni.

[14] A vádhatóság megállapította, hogy a II. r. vádlott által bejelentett fellebbezés az ítélet egészét érinti, de annak a felmentést célzó része az ítéleti tényállás megalapozottsága és megindokoltága miatt a másodfokon érvényesülő felülmérlegelési tilalom folytán nem vezethet eredményre, mert az valójában a bizonyítékok értékelésén keresztül a megállapított tényállás megalapozottságát támadja. Helyes indokokkal támasztotta alá az elsőfokú bíróság a minősítés meghatározásakor a kereskedés céljából történt tartást, mint önálló befejezett kereskedési típusú tettesi elkövetési magatartást, ami az irányadó joggyakorlat értelmében nem minősülhet csupán birtoklásnak és bűnsegédi elkövetési magatartásnak.

[15] A vádhatóság szerint azonban a büntetés kiszabásakor a törvényszék a II. r. vádlott esetében is eltúlzottan enyhe büntetést szabott ki. A halmazati büntetési tételkeret alsó határát meghaladó szabadságvesztés büntetés és ahhoz igazodó tartamú közügyektől eltiltás áll arányban az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával és a bűnösségi körülményekkel.

[16] Mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján annyiban változtassa meg, hogy az I. r. vádlott vonatkozásában a Btk. 282.§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő bűnpártolás büntettként minősített cselekményét a Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettként és ezzel halmazatban a Btk. 186.§ (1) bekezdés d) pontjába ütköző és aszerint minősülő egészségügyi termék hamisítása büntettként minősítse, amelyeket bűnsegédként követett el, illetve mindkét vádlott büntetését az előbbiek szerint súlyosítsa. Egyebekben az elsőfokú ítéletet mindkét vádlott tekintetében a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[17] Az I. r. vádlott védője az ügyészi indítványra írásban észrevételt nem tett.

[18] A II. r. vádlott védője az írásbeli fellebbezésében a jogorvoslati kérelmét és annak irányát fenntartotta. Így elsődlegesen a téves minősítés folytán a minősítés megváltoztatása, ebből eredően enyhítés végett, másodlagosan pedig az elkövetői alakzat téves megállapítása miatt fellebbezett, egyben a főügyészség indítványában foglaltak elutasítását kérte.

[19] Fellebbezését azzal indokolta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat nem megfelelően értékelte, mert a bírói mérlegelésből hiányzik a bizonyítékok zárt láncolatának megállapítása. Ezért az ítéltáblának lehetősége nyílik a bizonyítékok felülmérlegelésére és ennek alapján eltérő ítéleti tényállás megállapítására. Hivatkozott az törvényszék előtt mondott perbeszédre, melyben a II. r. vádlott védője a tényállást védence vallomására, az azokat alátámasztó és a váddal szemben álló bizonyítékokra alapítottnan kérte megállapítani. Terhelt2 védekezését mindvégig konzekvensen azokra a tényekre alapította,

mely alapján nem állapítható meg a bűnössége a kábítószer-kereskedelem elkövetéséhez való anyagi eszközök szolgáltatásában, a kábítószer raktározásában.

[20] Az elsőfokú bíróság nem értékelte a vádlottak közti kapcsolati hálót, így nem tárta fel tanú2 szerepét és a bűncselekmény előzményeit sem. Erre vonatkozóan a II. r. vádlott nyilatkozott, melyet a tanúk, így tanú9, tanú1, tanú4 és tanú3 is megerősítettek, amit azonban a törvényszék nem értékelt kellő súllyal.

[21] Az elsőfokú bíróság a vádlottak hátrányára értékelte azt is, hogy Terhelt1 I. r. vádlott vallomásai eltérőek voltak, holott a kutatás után tolmács jelenléte nélkül hallgatták meg a román állampolgárságú I. r. vádlottat, aki így az elhangzottakat nem, vagy nem teljesen értette, ezért nem a kérdésekre válaszolt. Valójában az I. r. vádlott az eljárás megindulásával mérte fel a történetek valós tárgyi súlyát, innentől vallomásai egyezőséget mutatnak a II. r. vádlott nyilatkozataival, amihez mindvégig tartotta magát. A törvényszék az I. r. vádlott tanú1 tanú előtt tett azon állítását, hogy a II. r. vádlott patkánymérget hozott a pincébe, úgy értékelte, hogy ezzel a valós tevékenységüket akarta leplezni, holott az I. r. vádlott csak a gyermeke magánéletét tartotta tiszteletben. Nincs semmilyen releváns adat ugyanis arra, hogy nem állt fenn valós kapcsolat Terhelt2 és tanú6 között.

[22] Nem merült fel adat arra sem, hogy a pincében megtalált tárgyakon a vádlottakhoz köthető anyagmaradvány vagy DNS, illetve a csomagoláson kábítószer-származék feltalálásra került volna. Ha ott kereskedelmi célzatú tevékenység folyt volna, akkor a földön és a mérlegen kívül egyéb eszközök is előkerültek volna, illetve ezeken a vádlottak nyomai is megtalálhatók lettek volna, de a lefolytatott nyomozás hiányos és hibákkal teli volt. Így az elsőfokú bíróság ez alapján tévesen vonta le azt a következtetést, hogy a II. r. vádlott tudattartalma átfogta, hogy valójában kábítószer pakol, és akinek segítséget nyújt, az kereskedési szándékkal szerezte meg a kábítószer. Ezért tévesen állapította meg a II. r. vádlott terhére a kábítószer kereskedési célzatú raktározását, a „nem ismert időben, nem meghatározható alkalmakkor” megfogalmazás pedig nem jelent kétséget kizáró bizonyosságot. Nem adott választ az ítélet arra sem, hogy Terhelt2nak miért kellett éreznie a szagot, ha az azt elhelyező a pincében csomagolta ki a kábítószer. Nem megállapítható az sem, hogy a II. r. vádlott hányszor volt a pincében, a házhoz pedig alapvetően udvarolni járt, így nem bizonyítható, hogy tudnia kellett arról, hogy eladásra szánt kábítószer pakol. Az eljárás során az nyert kétséget kizáró módon bizonyítást, hogy egy anyagilag nehéz helyzetben lévő embert egy, az eljárás során ki nem hallgatott személy arra használt fel, hogy a vele szemben fennálló adósságát rendezze. Az ítélet nem tartalmaz konkrét tényállításokat a II. r. vádlott cselekvőségéről, és erre bizonyítékok sem állnak rendelkezésre.

[23] Kiemelte, hogy a II. r. vádlott terhére legfeljebb részesi elkövetői alakzatot lehet megállapítani, mert nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy a II. r. vádlott a bűncselekmény elkövetőjével az elkövetés előtt megállapodott volna, így nem állapítható meg, hogy bármilyen bűncselekmény elkövetéséhez tárgyi vagy anyagi eszközöket szolgáltatott. Felmerülhet a feljelentés elmulasztása, ha a II. r. vádlottban a tárgyak pakolásakor kétség merült fel azok legalitásával kapcsolatban. Így a védő meglátása szerint az ítélet történeti tényállása inkább a bűnpártolás törvényi tényállását meríti ki. A pincébe bepakolt kábítószer úrtartalma két hátizsák megtöltésére lehetett alkalmas, ami alapján Terhelt2 tudattartalmában az a belátás alakulhatott ki, hogy a bepakolt illegális dolog saját fogyasztásra alkalmas. Ha az állapítható meg, hogy tudott arról, hogy a pincébe vitt dolog kábítószer, annak mennyisége és szaga alapján joggal gondolhatta a II. r. vádlott, hogy az saját fogyasztásra szánt, csekély mennyiségű kábítószer.

[24] A Danabol nevű anabolikus szteroid kapcsán utalt arra, hogy az interneten fellelhető információk szerint egy komolyabb edzésműlttel bíró személy ebből hat héten keresztül napi 50 mg-t, azaz hatóanyagtól függően naponta 10-12 kapszulát is szedhet. Így alaptalan az ítélet

megállapítása, mely szerint ez 25 hétre elegendő indokolatlanul nagy mennyiség. A lefoglalt adag csak saját fogyasztásra lehetett alkalmas, mert az eladáshoz vagy a forgalomba hozatalhoz kevés volt.

[25] Eseti döntésekkel alátámasztva hivatkozott arra, hogy a II. r. vádlott a kábítószer-kereskedelem egyik résztvevénységét sem valósította meg, csak a saját eladósodott helyzetében segítséget nyújtott az ismeretlenül maradt tanúnak. A bűncselekmény megállapításához ugyanis az elkövető tudatának át kellett volna fogni azt, hogy kábítószer tárolnak a pincében, amelyet más nem saját fogyasztás céljára tett oda. Utalt arra, hogy ha a lefoglalt kábítószer mennyisége alapján nem vonható le következtetés az elkövető forgalomba hozatali szándékára, akkor nem a forgalomba hozattal elkövetett, hanem valamely tartás vagy megszerzés típusú elkövetési magatartással megvalósuló kábítószerrel visszaélés befejezett bűncselekménye állapítható meg a konkrét lefoglalt mennyiségek szerinti minősítéssel. Álláspontja szerint az ügyben az eset összes körülményéből nem lehet arra következtetni, hogy a II. r. vádlott tudattartalma átfogta volna, hogy ő forgalomba hozatalra irányuló tevékenységhez szolgáltatott volna anyagi eszközöket, cselekménye kizárólag birtokló típusú megszerzés és tart magatartást valósított meg.

[26] Mindezek alapján kérte, hogy a másodfokú bíróság a tényállást a II. r. vádlott vallomása és a releváns bizonyítékok együttes értékelése alapján állapítsa meg, az elsőfokú ítéletet pedig úgy változtassa meg, hogy a II. r. vádlott bűnösségét elsődlegesen a Btk. 282.§ (3) bekezdés a) pontjába ütköző bűnpártolás büntetében, vagy ha erre nem lát lehetőséget, akkor másodlagosan a Btk. 178.§ (3) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószer birtoklása büntetében állapítsa meg.

[27] A büntetéskiszabás körében a védő kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság hiányosan sorolta fel a bűnösségi körülményeket, és azokat nem a súlyoknak megfelelően értékelte. Utalt a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményre, amely alapján a büntetést befolyásoló körülményeket nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva kell értékelni. Ez alapján a büntetést befolyásoló tény nyomtatéka annál nagyobb, minél nagyobb mértékben áll fenn az indok, amely miatt az adott ténynek enyhítő vagy súlyosító hatása van. Hivatkozott arra, hogy a bűnösségi körülményeket egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni, nem a számuk, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál.

[28] A védő a büntetést befolyásoló alanyi tényezők közül kiemelte, hogy a vádlott javára igen jelentős enyhítő körülmény büntetlen előélete, és az, hogy már hosszú ideje áll büntetőeljárás hatálya alatt, és ezalatt nem követett el újabb bűncselekményt vagy szabálysértést.

[29] Enyhítő körülmény a rendezett életvitele, a folyamatosan meglévő munkaviszonya, melyből eltartja magát és családját, illetve nagy segítségére van feleségének, akinek cégét közösen viszik. A védő utalt arra, hogy egy több munkahellyel rendelkező ember esetében csekély a valószínűsége, hogy kábítószer-kereskedelemben venne részt. E körben részletezte a II. r. vádlott munkahelyeit, ez alapján Terhelt2 korábban benzinkút-kezelőként, futárként, illetve külföldön idegenvezetőként dolgozott, jelenleg a felesége cégében üzletkötői feladatkört lát el. Ezen kívül szabadidejében önkéntes munkát vállal a Cég2nél a hajléktalan-ellátásban. Enyhítő körülmény a II. r. vádlott javára az ad hoc bünelkövetés is, az a tény, hogy a kábítószer egy pillanatra tartotta a birtokában, továbbá feltáró jellegű beismerő vallomása és őszinte megbánó magatartása.

[30] A II. r. vádlott javára értékelhető tárgyi tényezők közül a védő enyhítő körülményként kérte értékelni a bűncselekmény valós tárgyi súlyát, az egyszeri elkövetést és az időmúlást. Hivatkozott továbbá arra, hogy a II. r. vádlottat a szabadságvesztés a ténylegesnél

súlyosabban érintené a munkájának elvesztése miatt, mely családja megélhetését is veszélyezteti.

[31] A védő kifogásolta, hogy a bűncselekmények elszaporodott voltát a bíróság semmilyen adattal nem támasztotta alá, így az súlyosító körülményként nem értékelhető.

[32] Mindezek alapján álláspontja szerint e tényezők értékelése a kiszabott büntetés nagymértékű enyhítését indokolja, amelyet az új minősítésnek megfelelő tételkeret alsó határához közeli mértékben kért megállapítani. A védő azzal érvelt, hogy védenca nem bűnöző, hanem egy felelőtlen és meggondolatlan fiatalember, aki azonban szembenézett tettével és tudja, hogy ezért büntetőjogi felelősséggel tartozik. Az eset óta mindent megtett azért, hogy ne kövessen el büntetendő cselekményt, ezért a védő megítélése szerint méltó arra, hogy vele szemben próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabjon ki a bíróság.

[33] Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletében kiszabott büntetést is változtassa meg, és a büntetést jelentősen, az alsó határt áttörve enyhítse akként, hogy a II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását a Btk. 85.§ (1) bekezdésére figyelemmel – akár hosszabb tartamú – próbaidőre függessze fel.

[34] A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az írásbeli fellebbezésben foglaltakat maradéktalanul fenntartotta. Kiemelte, hogy az ítéleti tényállás megalapozott, de az elsőfokú bíróság abból helytelenül következtetett az I. r. vádlott tudattartalmára. Ezért indítványozta, hogy az ítéltábla az I. r. vádlott esetében a bűncselekmények minősítését a fellebbezésben írtak szerint változtassa meg, és mindkét vádlott büntetését súlyosítsa.

[35] Az I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen hangsúlyozta, hogy ők az ítéletet tudomásul vették, így az ügyészi fellebbezésben foglaltakkal nem ért egyet. Elmondta, hogy a bizonyítékokból arra lehet következtetni, hogy a II. r. vádlott nem közölte az I. r. vádlottal, hogy mit tárol a pincében, és erre az I. r. vádlott sem kérdezett rá. Terhelt2 költözésről beszélt és arról, hogy a szüleinél tartott dolgokat viszi oda, ebből Terhelt1 nem következtethetett kábítószer és gyógyszer tárolására. Ha tudta volna az I. r. vádlott, mit akarnak a pincéjében tartani, akkor azt nem adta volna bérbe. A pincéből áradó szagot pedig a rendőrök is csak akkor érezték, amikor oda bementek, ahogy azt az elsőfokú ítélet is megállapította. Kifogásolta, hogy a nyomozás során a házkutatáskor fellelt dobozokon nem végeztek szag-, ujjnyomat- és DNS-mintavételt, ami az I. r. vádlott felelősségét kizáró bizonyítékot is szolgáltathatott volna. Hivatkozott arra, hogy az I. r. vádlott egy évig gerincsérv betegséggel küzdött, emiatt munkaképtelen volt. Így vele szemben méltányos büntetés kiszabását indítványozta.

[36] A II. r. vádlott védője a nyilvános ülésen az írásban benyújtott fellebbezését fenntartotta. Kiemelte, hogy a tényállás a II. r. vádlott vallomására alapítható, mert nincsenek olyan egzakt nyomok, ami alapján a kábítószer a II. r. vádlotthoz köthető volna. A II. r. vádlott a kábítószer tartását elkövette, ahogy azt a Monori Járásbíróság ítéletében megállapította, de más tevőleges magatartást nem tanúsított, ezért a kábítószer-kereskedelem alóli felmentése indokolt, terhére legfeljebb bűnpártolás állapítható meg. A Danabol

vonatkozásában utalt arra, hogy az ítéletben nem volt alátámasztva, hogy az miért minősül indokolatlanul soknak, ugyanis aki ezt rendszeresen szedi, annak ez pár hétre elegendő adag. A törvényalkotó sokezeres mennyiséget kívánt büntetni, nem ilyen esetekre gondolt. Így elsődlegesen bűncselekmény hiányában a védenca felmentését indítványozta.

[37] A bünteteskiszabás körében hangsúlyozta, hogy a II. r. vádlott esetében a büntetés célja a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhető. A II. r. vádlott nem volt büntetve, azóta sem követett el semmit, folyamatosan dolgozott, jelenleg felesége vállalkozásában áll alkalmazásában. Ezekre tekintettel a végrehajtandó szabadságvesztés kettétörné a II. r. vádlott életét, és túlmutatna a büntetés speciális és generális prevenciós célján. Ezért kérte, hogy a bíróság az írásbeli indítványának adjon helyt.

[38] Az I. r. vádlott az utolsó szó jogán nem kívánt nyilatkozni.

[39] A II. r. vádlott az utolsó szó jogán kérte a bíróságot, hogy adjon neki lehetőséget arra, hogy ne törjön ketté az élete, és kérte figyelembe venni azt is, hogy mindezidáig dolgozott.

[40] A fellebbezések nem vezettek eredményre.

[41] A kétirányú fellebbezés folytán eljáró ítéltábla a Be. 590. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Az ügyészi és védelmi fellebbezés a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezéseket is támadta, így az ítélet korlátozott felülbírálatának nem volt helye [Be. 583. § (3) bekezdés, 590. § (3) bekezdés]. Ennek megfelelően a másodfokú felülbírálat kiterjedt az eljárási szabályok megtartásának, az ítélet megalapozottságának, a bűnösség megállapításának, a bűncselekmények minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseknek, valamint az indokolás helyességének vizsgálatára is [Be. 590. § (2) bekezdés].

[42] Ennek során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat és a megismételt eljárásra előírt iránymutatást megtartotta, a vád tárgyát képező valamennyi lényeges tényre az elbíráláshoz szükséges körben és mélységben felvette a bizonyítást, majd a tényállás-megállapítási kötelezettségének is eleget tett.

[43] Az elsőfokú bíróság a bizonyítást teljeskörűen lefolytatta, a vallomás megtagadásának jogával nem élt vádlottakat, valamint tanúkat és szakértőt kihallgatta. A vádlottak eljárás során tett vallomásait, a szakvéleményeket, valamint a releváns okirati bizonyítékokat felolvasással és ismertetéssel a bizonyítás anyagává tette.

[44] Mindezek ellenére a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontja alapján részben megalapozatlannak találta, mert a megállapított tényállás részben hiányos.

[45] Ezért a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint a részbeni megalapozatlanságot kiküszöbölte. A részleges megalapozatlanság kiküszöbölésének nincs mennyiségi korlátja, bármilyen nagy terjedelmű is a megalapozatlanság, az iratok tartalma alapján, helyes ténybeli következtetés útján vagy bizonyítás felvételével kiküszöbölhető (EBH 2018. B.8.).

[46] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás [49] bekezdése annyiban szorul kiegészítésre, hogy „... megállapodtak abban, hogy az I. r. vádlott ... családi házának pincehelyiségét a II. r. vádlott *havi 40.000,- forintért* különböző dolgok tárolására bérbe veszi.”

[47] Az elsőfokú ítélet így kiegészített tényállása megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú bíróság a felülbírálatot az indokolási kötelezettség teljesítésének vizsgálatával folytathatta. A Kúria következetes ítélkezési gyakorlata szerint ugyanis az indokolási kötelezettség teljesítése csak a megalapozott vagy megalapozottá tett tényállás tekintetében vizsgálható.

[48] A törvényszék a beszerzett bizonyítékokat a Be. 167. § (4) bekezdésének megfelelően önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte, majd a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában előírtaknak megfelelően megindokolta, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el, illetve vetett el, indokolási kötelezettségének eleget tett, a mérlegelési tevékenységéről és annak eredményéről kellően számot adott.

[49] Az elsőfokú bíróság irathűen foglalta össze a vádlottak és a tanúk vallomásainak tartalmi elemeit, továbbá hibamentesen mutatott rá azokra az egyezőséget mutató pontokra, amelyek mentén részben egymással, részben az objektív bizonyítékokkal összekapcsolhatók voltak. Az elsőfokú bíróság okszerű magyarázatát adta, hogy miért nem fogadta el az I. r. vádlott vallomásainak megváltoztatását, és mely indokok alapján jutott arra a következtetésre, hogy az I. r. vádlott védekezését a II. r. vádlott nyilatkozataihoz igazította, és a vádlottak vallomásukat egyeztették. Az elsőfokú bíróság megindokolta azt is, miért kétséges, hogy az eljárás előtt elhunyt tanúnak a kábítószerhez köze lett volna, illetve, hogy mely körülményekből következtethetett a II. r. vádlott arra, hogy az általa a pincébe pakolt csomagok kábítószer, illetve tiltott teljesítményfokozó szereket tartalmaznak. A kábítószer saját fogyasztása ellen hat az a körülmény, hogy a kábítószer fogyasztók a kábítószer – a hozzáférhetőség biztosítása érdekében - a lakóhelyükön tárolják, és nem a fogyasztást megnehezítő eltérő helyszínen. Osztotta az ítéltábla azt az elsőbírói érvelést is, hogy a feltalált kábítószer több fajtája, azoknak az átlagos fogyasztói adagot sokszorosán meghaladó, ezért szükségképpen egynél több végfogyasztó szükségleteit szolgáló kábítószer mennyisége, a porciózásra használt eszközök, a mérleg és a zacskók együttesen a kábítószer terjesztésére és nem saját célú fogyasztására utalnak. A törvényszék a Be. 7.§ (4) bekezdésében írt *in dubio pro reo* elvét helyesen alkalmazva állapította meg a II. r. vádlott terhére rótt kábítószer hatóanyagtartalmát.

[50] A törvényszék által lefolytatott bizonyítási eljárás során a vallomásokból, a tanúvallomásból és a szakértői véleményekből nyert adatok egyértelműen beilleszthetők voltak a bizonyítékok zárt logikai láncolatába, amelynek zártsága a másodfokú bíróság megítélése szerint is feltörhetetlen. A következtetés logikai zártsága azt jelenti, hogy egyedül a bizonyítandó tényre következtetést biztosítja, és nincs olyan további tény vagy körülmény sem, ami mindezt cáfolná vagy kétségessé tenné, továbbá kizárja, vagy cáfolja a nem a

bizonyítandó tényre, vagy attól eltérő, azzal ellentétes következtetés lehetőségét (BH 2021.35. [64] bekezdés). Jelen esetben a bizonyítási eljárás minden adata abba az irányba mutatott, hogy a II. r. vádlott a kábítószer nem csupán tartotta, hanem azt kereskedelmi célból raktározta.

[51] A törvényszék mérlegelési tevékenysége a másodfokú bíróság számára minden elemében meggyőző volt, így a II. r. vádlottnak és védőjének fellebbezése az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadó, egyben felmentést célzó része a Be. 593. § (2) bekezdésében szabályozott bizonyítékok felülmérlegelésének törvényi tilalma folytán eredményre nem vezethetett.

[52] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére és a cselekmény minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[53] Az I. r. vádlott cselekmény vonatkozásában az ítéltábla egyetértett a törvényszék érvelésével, miszerint Terheltnak tisztában kellett lennie azzal, hogy a pincében illegális dolgokat tárolnak, de nem kellett tudnia, még eshetőlegesen sem, hogy a dobozok konkrétan mit tartalmaznak. Ahogy arra az elsőfokú bíróság utalt, a dobozokban más engedélyhez kötött tárgyak vagy illegális szerek is lehettek volna, az I. r. vádlott pedig a kábítószer tipikus illatát sem érezhette. Ezért nem lehetett megállapítani a terhére, hogy a kábítószer, illetve a tiltott anabolikus szteroid raktározásáról tudomása lett volna. Ennek alapján egyetértett az ítéltábla azzal, hogy az I. r. vádlott terhére – a módosított tényállásnak megfelelően – a haszonszerzési célra tekintettel a Btk. 282.§ (1) bekezdés b) pontjában írt és a (2) bekezdés szerint minősülő bűnpártolás büntette volt megállapítható.

[54] Jogszerűen minősítette az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott magatartását a löfegyverrel visszaélés büntetében is.

[55] Az I. r. vádlott esetében azonban a felmentő rendelkezés szükségtelen volt, mert a bíróság a tettazonosság keretén belül a vádlott valamennyi cselekményét elbírálta, csak a minősítést változtatta meg.

[56] A bírósági eljárás alapelve a vádelv, vagyis a Be. 6. § (2) bekezdése szerint a bíróságnak a vádról döntenie kell, a vádon túl nem terjeszkedhet, míg (3) bekezdése szerint a bíróság csak a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről dönthet és csak olyan cselekményt bírálhat el, amelyet a vád tartalmaz. A tettazonosság keretein belül a bíróság azonban nincs kötve a vádbeli minősítéshez. A vádelv sérelme nem valósul meg, ha a bíróság a vádiratban megnevezett terheltnek a vádiratban terhére rótt cselekmény során megvalósított elkövetési magatartását a bizonyítás eredményeképp a vádiratban foglaltaktól eltérően állapítja meg, akár akként is, hogy annak alapján a terheltnek a vádtól eltérő elkövetői minőségét állapítja meg. (BH 2021.66.) A bűncselekmény jogi minősítése megváltoztatása esetén azonban nincs helye felmentő ítéleti rendelkezés hozatalának. (BH 1996.16.)

[57] A kábítószer-kereskedelem kapcsán az ítéltábla kiemeli, hogy a II. r. védője által hivatkozott eseti döntések a kábítószer forgalomba hozatala, illetve tartása, megszerzése

elhatárolására vonatkoznak. A II. r. vádlott terhére azonban – megalapozottan – a Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulatóban meghatározott kábítószerrel kereskedés volt megállapítható.

[58] E körben az ítéltábla utal a Kúria következetes ítélkezési gyakorlatára, mely szerint a kereskedés folyamatos jellegű tevékenység, amely rendszeres, ismétlődő adásvételekből tevődik össze. (1/2007.BJE) A kábítószerrel kereskedés a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartás, amely folyamatos tevékenységek, rendszeres, ismétlődő adásvételek által valósul meg, haszonszerzésre irányul és felölel minden olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a kábítószer bekerüljön a kereskedelmi forgalomba. (Kúria Bfv.297/2023/7.)

[59] A védői érveléssel szemben a kábítószernek kereskedés céljára történt megszerzése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmatatartás nem kapcsolódik hozzá. (Kúria Bfv.988/2022/7.) A kábítószer kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése önmagában is kereskedésnek számít, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény. (BH 2017.144.) A kereskedés elkövetési magatartása alá vonható az is, ha a terhelt a kereskedés céljából történt megszerzést követően rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott kábítószer értékesítést ugyanazon fogyasztó részére végzi. (Kúria Bfv.8/2022/10.)

[60] Így okszerűen állapította meg a törvényszék, hogy Terhelt2 cselekménye a Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulóta szerinti kereskedés elkövetési magatartását valószínűtette meg, melyet mint tettes követett el. A cselekmény minősítése a Btk. 176.§ (3) bekezdése szerint a kábítószer hatóanyag-tartalmához igazodott.

[61] Az egészségügyi termék hamisítása kapcsán nem fogadta el az ítéltábla a II. r. vádlott védőjének érvelését, hogy a megtalált mennyiség – a fogyasztói szokásoktól függően – indokolatlannak nem tekinthető. E tényállás esetén a megszerez és tart elkövetési magatartások büntetendővé tételével a felelősségre vonás alapját az teremti meg, ha a hamis, meghamisított vagy Magyarországon nem engedélyezett egészségügyi termékből indokolatlan mennyiség van az elkövető birtokában. Indokolatlan mennyiségnek azt a mennyiséget kell tekinteni, amely nem valamely meghatározott személy személyes szükségleteinek kielégítését szolgálja. (Btk. Indokolás) Ennek alapján nem konkrét személy esetleges nagyobb szükségletét kell értékelni, hanem az átlagos fogyasztási adagot, melyre tekintettel a 25 hétre, azaz több, mint négy hónapra elegendő mennyiség felhalmozása indokolatlannak tekintendő.

[62] A joghátrány megválasztása körében a törvényszék hiánytalanul és a büntetėskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba a vádlottak terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket. A II. r. vádlott védője által hivatkozott körülményeket az elsőfokú bíróság értékelte azzal, hogy a bűncselekmények elszaporodottsága a kábítószeres bűncselekmények körében statisztikai adatokkal is alátámasztott volt.

[63] A Kúria legutóbb a 2021. évi 68. számon közzétett eseti döntésében foglalkozott a büntetés céljának kérdésével, melynek során kifejtette, hogy a Btk. 79. §-ában írtak szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A büntetés kétségtelen joghátrány, a büntetés kiszabása ekként joghátrány okozása, vagyis az elkövetőre vonatkozó rosszallás megtestesítése. Az elkövetett bűncselekmény viszont nyilvánvalóan szintén rosszat jelent.

Ehhez képest a büntetés lényege – hagyományosan – a rosszra (a bűnre) adott olyan válasz, amiben testet ölt az elkövetőre vonatkozó, az elkövető számára rossz, azaz joghátrány (szabadságelvonás, jogkorlátozás stb.) okozása. A büntetés alakilag mindig megtorlás, vagyis az elkövető által elkövetett bűntettnek megfelelő, arányos joghátránnyal való viszonzása. A büntetés lényege, tartalma pedig egyfelől fenyítés, azaz az elkövető számára nehézséggel sújtás, másfelől a bűnhődés lehetőségének elindítása. Ahhoz, hogy egy büntetés elérje célját általában elegendő, hogy a büntetés okozta rossz nagyobb legyen, mint a bűnből következő jó, és a rossznak túlsúlya alapján kell kiróni a büntetést és közömbössé tenni azt az előnyt, amelyet egy adott bűncselekmény elkövetése az elkövető számára jelentene.

[64] Az ítéltábla rögzíti továbbá, hogy a büntetésnek meg kell felelnie a generális és a speciális prevenció követelményének, vagyis mind a társadalom többi tagját, mind a tettet vissza kell tartania újabb bűncselekmény elkövetésétől. Ezáltal tehát alkalmasnak kell lennie a bűnözés befolyásolására, amelynek egyik eszköze az individualizáció, vagyis a büntetés lehetőleg személyre szabott, egyéniesített volta.

[65] Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket súlyuknak megfelelően értékelte, amikor az eljárás tárgyát képező bűncselekmények fokozott társadalomra veszélyességére tekintettel a Btk. 33.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a vádlottakkal szemben szabadságvesztést szabott ki, de egyben lehetőséget látott az ügynevezett középértékűt lefelé – a vádlottakra kedvezőbb - tartamú szabadságvesztés kiszabására. E körben az elsőfokú ítélet annyiban szorul pontosításra, hogy az I. r. vádlott esetében az irányadó középérték 6 év 6 hónap volt.

[66] Az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama igazodik a terhükre megállapított bűncselekmények tárgyi súlyához, a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyességhez és a feltárt bűnösségi körülményekhez, és alkalmas a büntetési célok elérésére is.

[67] Az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés az I. r. vádlott tekintetében arányos és a vádlott cselekményével is összeegyeztethető mértékű, ezért az ítéltábla sem annak súlyosítására, sem az enyhítésére nem látott lehetőséget. Egyetértett az ítéltábla azzal is, hogy az I. r. vádlott esetében a büntetés célja a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhető, a próbaidő tartama a Btk. 85.§ (2) bekezdése szerinti tételkeretben a szabadságvesztés tartamához igazodott.

[68] A II. r. vádlott esetében a szabadságvesztés 14 éves középértékére tekintettel az enyhítő szakasz alkalmazásával a másodfokú bíróság is egyetértett. A főbüntetés 3 éves tartama igen méltányosnak tekinthető, így annak további enyhítése nem indokolt, de a II. r. vádlott kedvező személyi körülményeire tekintettel annak súlyosítása sem szükséges. A Btk. 85.§ (1) bekezdésében írt feltétel hiányában - a büntetés tartamára tekintettel - azonban kizárt a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése.

[69] A szándékos bűncselekmények miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt II. r. vádlott méltatlan a közügyek gyakorlására, ezért a törvényszék helyesen döntött a közügyektől eltiltás alkalmazásáról, annak mértéke is megfelelő volt. Az ítéltábla a közügyektől eltiltás mellékbüntetés vonatkozásában szükségesnek tartja feltüntetni a Btk. 33. § (2) bekezdését is.

[70] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései, így mindkét vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtási fokozata, illetve a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezés törvényesek voltak, és az elsőfokú bíróság helyesen tüntette fel ítéletében, hogy ezen rendelkezések mely törvényi előírásokon alapulnak.

[71] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt is, hogy az I. r. vádlott az előzetes mentesítésre nem érdemes. Ekörben az ítéltábla utal a Kúria EBH 2018.B.13. számú határozatára, melyben ezzel kapcsolatban rögzítette, hogy az érdemesség szempontjából a bűncselekmény jellegén, a büntetés mértékén túlmenően, alapvetően a vádlott személyének jövőbeni társadalomra veszélyessége mérlegelendő, vagyis azt szükséges eldönteni, hogy a kiszabott büntetés mellett a társadalom védelme igényli-e a személyére háruló, a büntetett előélethez fűződő hátrányos következményeket is. Erre figyelemmel az I. r. vádlott esetében a nagy tárgyi súlyú bűncselekmények miatt kiszabott halmazati büntetésre tekintettel az előzetes mentesítés nem indokolt.

[72] A törvényszék törvényesen döntött az elkobzásról, illetve az eljárás során lefoglalt bűnjelekről.

[73] Az elsőfokú bíróság helyesen rendelkezett a bűnügyi költség vádlottak közötti felosztásáról is.

[74] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen, a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2024. év június hó 18. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Katalin s.k.
előadó bíró

Dr. Patassy Bence s.k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 10.B.36/2023/17. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.18/2024/8. számú ítéletében írt változtatásokkal Terhelt I. r. és Terhelt II. r. vádlott vonatkozásában 2024. év június hó 18. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. év június hó 18. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke